

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

Co mě vlastně nutí ke psaní knih? Touha po penězích, po slávě či uznání, vidina mých vlastních slov a myšlenek vytištěných na bílém papíře, nebo jen pouhá grafomanie? Jiří Švejda – Krasohled

PROČ PÍŠI ?

Na posledním, Vánočním, setkání členů kroužku v loňském roce se tak trochu proti původnímu slavnostnímu charakteru a zapovězení organizačních záležitostí diskutovalo o dalších perspektivách spolku. Chystal jsem si do prvního čísla roku 2002 příspěvek k tématu, které jsme na schůzce nakousli, a tak jej dnes uveřejňuji: Proč píši?

Na tuto otázku by si měl dát odpověď každý sám, v intimitě svého svědomí. Pro někoho je psaní koníček, zábava, hobby, jiný v něj hledá možnost vyniknout, zlepšit sám sebe, působit prostřednictvím svých myšlenek na jiné. Co člověk to motiv. Jednomu stačí, když má pouze jednoho čtenáře, jiný dá raději svoje úspory, aby se mohl kochat vlastní knížkou.

Literární spolek není od toho, aby jedny nebo druhé zatracoval. Literární spolek je pouze jedinečná možnost setkávání pro lidi podobných zájmů, může a měl by umožnit kontakty na kulturní akce (soutěže, nakladatelství, setkání s renomovanými autory), kolegové řeknou svůj názor na tvorbu ostatních. Toť vše. LIS ale nezaručí vydávání knih, záleží na iniciativě autorů, jak zúročí získané poznatky a informace. předpokládám, že psaní je zájmem každého z nás, a tak je každý ochoten pro něj něco obětovat.

Chápu, že existují generační pohledy na svět, možnosti, které prostě v době, když já jsem se snažil psát vážně své první povídky (už je to více než 15 let) nemohly existovat, že se svět změnil. Je pravdou, že se rozšířily možnosti spojení, prezentace, ale stále těžké zůstává vydat knihu v klasickém nakladatelství, aby o ní byl zájem ze strany čtenářů. Vzrostla konkurence, ale každý může, ovšem svým nákladem, vydat cokoliv (s výjimkou odporujícím zákonům této země).

To všechno chápu, ale, promiňte kolegové, pořád nemůžu pochopit, že autor nechce nést svou kůži na trh, nechce ukázat svoji novou povídku, báseň, novelu široké veřejnosti. Spisovatelé jsou exhibicionisté, ať si říká, kdo chce, co chce, potřebuji

znát ohlas na svoji práci, ať už kladný nebo záporný. I kritika (pokud je to skutečná kritika) autorovi může pomoci.

Nevím, jestli je to pohodlí nebo strach účastnit se soutěží, jít do té arény, kde je hodně povolaných, ale málo vyvolených. Nejde o slávu a už vůbec ne o peníze, ale ... psát jen do šuplíku a číst svoji tvorbu manželce (ostatně brzy ji to asi omrzí) to nějak nechápu.

Pokud máte jiný názor, napište ho do Kobry. Kobra není jen skladiště informací, ale měla by být i místem názorových střetů. Původně jsem v ní chtěl otevřít rubriku: Proč píšete? ale , ... necht' si každý zodpoví tuto otázku sám!

KUDY KAM, DÁMY A PÁNOVÉ?

Na schůzce 12.12.2001 jsme se dočkali situace, ve které se spolek pravděpodobně za dobu své existence ještě neocitl. Ačkoli z toho setkání mělo vyplynout nějaké rozuzlení, a po té živé diskusi jsme se měli stát chytřejšími, věci měly být jasnější a měli jsme odcházet s pocitem nějakého ukotvení LIS, mám dojem, že teprve přichází ta situace, jakou začátkem roku 1990 popsal Jaromír Filip Typl v dopise adresovaném tehdy vznikajícímu spolku. Kdo se nad tím chce zamyslet, necht' nahlédne do almanachu Deset let (2000), strana 7. Jsou to ta slova o neslučitelnosti lidí s různými zájmy, tématy a cíli.

Jak si vzpomínám, ještě před necelým rokem jsme na jedné schůzce seděli u oválného stolu v pěti nebo šesti lidech. Tehdy jsem přemýšlel, čím je tak mimořádná, že se nás nesešlo víc. Nicméně ta atmosféra byla naprosto pohodová, byl dostatek času na to, aby každý řekl, co chtěl, abychom se bavili o čem chceme, ať to bylo literatuře jakkoli vzdálené, a měli to za své společné téma.

Ta situace se na posledních schůzkách vážně dost změnila. Ať už je to tím, že je nás víc, nebo že máme mezi sebou nové členy, vůči kterým se nedokážeme chovat zcela sousedsky, protože je možná považujeme za autory o krok před námi, schůzky už nemůžou být tím pokecem, jakým byly. Je přirozené, že když teď pět lidí najde společnou řeč na téma memobox Českého telecomu nebo pěstování dýní, je tady pořád ještě nadpoloviční většina, jejíž nejsmysluplnější možností využití stejného času může být maximálně svorné dloubání v nose. A pravda, tato perspektiva nemusí každého přesvědčivě uspokojit, když přišel na schůzku literárního spolku. Nechci malovat čerta na zeď, ale pokusím se teď popsat nějakou možnou alternativu té anarchie, pokud by měl LIS početně silít, aby se z toho nestala tragikomedie.

Mám za to, že možnost štěpení spolku jsme dostatečně zamítli. Sám bych se též přimlouval za zachování neformálního sdružení, i když v této oblasti nemám jednoznačné doporučení. Pokud by plénum rozhodlo, že nám registrace v něčem pomůže, nebudu se tomu bránit. Ale v čem vidím možný pohyb kupředu, by mohlo být stanovení nějakých pravidel a vtisknutí formy. Nebál bych se vytvořit nějaké zastupitelské orgány spolku. Překonat ten konzervatismus a tu nechuť říct jasně: Dobrý den, tohle je předseda, tohle je místopředseda, my jsme Literární spolek z Jičína, a kdo jsi ty? (já myška Hrabalka). Mám pocit, že takové rozhodnutí nám může být přínosem, protože nejenže budou mít všichni představu, na koho se obracet

s nějakou iniciativou, ale i ten vnější obraz spolku může být ostřejší a méně zamlžený oproti současnosti. Zkrátka namísto bloudících komet všemi směry, vytvořit nějaké epicentrum. Já bych byl rád, kdybychom se bez toho všeho mohli obejít, ale obávám se, že pokud bude kynutí spolku ještě chvíli pokračovat, stanou se stejně ze schůzek kuloáry několika diskusních skupinek nezávisle se překřikujících jedna přes druhou. Co skupina, to jedno aktuální téma, např. sklizeň brambor, zdravotní potíže při změnách počasí, přemnožení slimáků, ekologie ve městech, světový terorismus atd. Každého určitě napadá mnoho dalších možností, jak si zpestřit tematickou nabídku rozhovorů v knihovně, o tom nepochybuji.

Abych se vrátil k tomu, co jsem tady nakouls: Vzhledem k realitě, že se scházíme pouze tak dvanáctkrát do roka (kdoví jestli), což není právě ohromující frekvence, konkrétní podobu bych si představoval např. tak, že by vznikla pětičlenná rada spolku obdařená možností koordinace a částečnou rozhodovací schopností. Členové by byli voleni tajnou volbou, protože jinak nám zřejmě společenská servilnost nedovolí hnout se z místa, se zvláštním statutem pro Janu Benešovou (nevolená členka). Hlasovací právo by měli všichni přítomní na volební schůzce; selekce podle docházky není nutná, předpokládá se, že kdo přijde jednou za rok, nebude mít pravděpodobně zájem na maření volby. Tato zastupitelská varianta spočívá v tom, že lidé z rady by měli být v častějším kontaktu tak, aby mohli přicházet na schůzky už s nějakým konceptem, který by však měl mít zároveň určitý respekt, protože ti, kdož ho připravili, jsou vybaveni určitým mandátem. To je hlavní rozdíl oproti dnešní situaci. Dnes nikdo neví, co si má počít se svým nápadem: Něco sám navrhnout, když je tam tolik lidí, kteří dozajista určitě právě chtějí hovořit o něčem jiném, to je skoro troufalost. A když mám nějaký nápad, komu to říct? Kdo to tady řídí? Kdo se tím má zabývat? Koho tím budu obtěžovat? V tu chvíli tady bude rada, ke které lze vznášet připomínky a návrhy, ta se tím bude mít (povinnost) zabývat a předložit to už v nějaké rozumné ucelené formě na následujícím plénu LIS. Ta možnost tady bude, a kdo bude mít zájem o kultivovaný průběh schůzek, s nějakou myšlenkou, programem a tématem přijde. Pokud nic nepředložím, musím se spokojit s diskusí o nosnosti slepic; i to je alternativa, ale pak už to nejde na nikoho svést, že se bavíme o něčem, co mě nezajímá. Členové rady by měli možnost řešit některé záležitosti zastupitelsky tak, aby se vyloučila těžkopádnost početného kolosu.

Představme si např. přípravu příštího almanachu. Pravděpodobně se na něm bude podílet větší množství autorů než doposud. A já to nechci vidět, jak se nad tím budeme všichni scházet po měsících v knihovně. Jednou nepříjde ten, příště tamten, napotřetí už nebudeme vědět, co jsme vyřešili napoprvé, atd. dokola. Rok se s rokem sešel, a my budeme pořád tam, kde jsme byli. Při rostoucím počtu účastníků je záhodno to nějak uhrát. Tohle už by měla za četnějšího kontaktu řešit rada sama, rozhodnout o názvu, o podobě apod., samozřejmě při zachování zastupitelského principu, toj. pokud to chci nějak ovlivnit, oslovím svého poslance, aby můj názor ventiloval na radě a ta jej vzala v potaz.

Tohle je možný návrh, jak reagovat na aktuální podmínky, aby se z toho nestal holubník. Nikomu to nenutím, ať každý rozhodne, co je pro něho nejlepší, pokud má někdo jiný nápad, nechť jej předloží a výsledek se dostaví. Pokud má většina pocit, že není třeba udělat nic, že stávající situace je vyhovující, pak je to v pořádku, a já

s tím souhlasím. Vždy si rád přijdu popovídat do knihovny o novinkách v nabídce našich telefonních operátorů, o integraci stran čtyřkoalice nebo třeba o rozšíření zaječí nemoci. A co vy? Mimochodem, víte, že Český telecom vám nabízí za velmi výhodných podmínek přeměnu vaší pevné linky na ISDN přípojku s vysokou přenosovou rychlostí, a navíc připojení k internetu zdarma? A víte, že bez rukávů teď vypadá každý nejlíp?

Děda

martin.zantovsky@seznam.cz

SOUTĚŽE

Mělnický Pegas

Mělnický Pegas vyhlašuje 8.ročník poetické soutěže Mělnický Pegas 2002. Soutěž je určena neprofesionálním básníkům ve čtyřech kategoriích (do 15 let, do 30 let, nad 30 let a autoři, kterým vyšla básnická sbírka).

Do anonymní soutěže je třeba zaslat 3 až 5 básní ve třech vyhotoveních. Ke každé práci účastník přiloží lístek se jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou pro poslání pozvánky na slavnostní vyhlášení soutěže (v říjnu 2002).

Příspěvky posílejte do 31.května 2002 na adresu: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník.

Šrámkova Sobotka

Literární soutěž, které se může zúčastnit každý občan ČR starší 15 let v kategoriích poezie, próza a studie oboru literárních věd, historické a vlastivědné práce. Soutěžní práce musí být původní, nezveřejněné nebo zveřejněné v loňském, případně letošním roce. Rozsah soutěže v kategorii poezie (80 až 200 veršů), v próze (5 až 20 stran), třetí kategorie bez omezení.

Soutěžní příspěvky zasílejte ve dvou vyhotoveních (strojem nebo počítačem) na adresu Okresní úřad Jičín, referát regionálního rozvoje, odd.kultury, Havlíčkova 56, 50614 Jičín, tel. 0433/ 580 240, e-mail: pospisilova@oku-jc.cz. Uzávěrka je 8.dubna 2002.

K práci je třeba přiložit list se jménem, adresou, datem narození autora. Vyhlášení výsledků se uskuteční společně s rozborovým seminářem v rámci festivalu Šrámkova Sobotka v neděli 30.června 2002.

Literární Varnsdorf 2002

Město Varnsdorf a Městská knihovna Varnsdorf vyhlašují 5.ročník literární soutěže. Věk soutěžících není limitován, všechny práce musí být původní a dosud nikde nepublikované. Soutěž je anonymní.

Kategorie: 1)Próza, 2) Poezie, 3)Publicistika (reportáž, črta, rozhovor, fejeton, literatura faktu).

Uzávěrka soutěže 28.února 2002. Práce je třeba zaslat na adresu: Městská knihovna Varnsdorf, Karlova 1746, 407 47 Varnsdorf. Informace na telefonu: 0413/372 476, 372 088 (paní Domorázková nebo Smolíková), e-mail: mkvdf@interdata.cz.

Přijímají se práce psané na stroji nebo počítači (po jedné straně formátu A4, soutěžní práce nutno zaslat ve čtyřech vyhotoveních a do rozsahu 10 stran.

Autor přiloží k práci obálku s názvem soutěžní práce, jménem autora, datem narození, adresou a telefonem, event. e-mailem. Na zvláštní papír je nutné napsat souhlas s případným uveřejněním soutěžní práce bez nároku na autorský honorář.

Vyhlášení se uskuteční v sobotu 22.června 2002 a o témže víkendu se uskuteční i odborný seminář (21-23.června). Organizátoři vydají do konce roku 2002 sborník vybraných prací.

Z vlastních zkušeností vřele doporučuji zúčastnit se! Náš spolek zde získal řadu ocenění !

Cena Zdeny Salivarové a Josefa Škvoreckého

Autoři delších humoristických děl mají jedinečnou šanci, neboť nakladatelství a vydavatelství Ivo Železný vyhlásilo literární soutěž o nejlepší humoristické dílo, které prokáže neotřelý přístup k literární tvorbě.

Příspěvky v rozsahu větším než 30 stran a vždy jen jedna práce od jednoho autora lze s prohlášením, že dílo nebylo doposud publikováno zasílat od 1.ledna 2002 do 10.března 2002 na adresu Ivo Železný, nakl. a vydavatelství spol.s r.o., POBox 619, 111 21 Praha 1. Obálku označte heslem Cena Zdeny Salivarové a Josefa Škvoreckého.

Soutěž bude posuzovat šestičlenná porota, v které zasednou oba autoři, po nichž je soutěž pojmenována a další čeští knihkupci.

Literární soutěž Libereckého kraje

Literární soutěž ve sběratelství dávných příběhů a pověstí Libereckého kraje je určena pro všechny zájemce od deseti let. Soutěží se ve dvou kategoriích: Pohádka a Pověst. Jeden autor může poslat dva příběhy v rozsahu do pěti stran strojopisu. Na soutěžních textech uvádějte pouze název. Ostatní údaje je nutno uvést na dalším listě (příhlášce), kde autor uvede jméno a příjmení, datum narození, adresu trvalého bydliště, kontaktní adresu, event. telefon a elektronickou poštu. Uzávěrka soutěže je 2.března 2002. Práce posílejte na adresu Krajská vědecká knihovna Liberec (Rumjancevova 1362/1, 460 53 Liberec) a obálku označte heslem Hledáme příběhy našeho kraje. Na závěr soutěže by měla vyjít Čítanka příběhů našeho kraje.

Zelené peří

Další možností, kde získat názor na svoji tvorbu, je rozhlasový pořad Zelené peří, které uvádí Miroslav Kovářík a Radek Bláha. Autoři, mladší 30 let a začínající, nechť se obrátí na výše uvedené moderátory pořadu. Zasilejte básně psané strojem nebo počítačem, vždy jednu báseň na jednom listu (podepsané) s průvodním dopisem autora na adresu Český rozhlas, Zelené peří, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2.

A potom už můžete pouze trpělivě poslouchat čtvrtěční pořad po 21 hodině a 30 minutě na stanici Praha. Náš spolek už měl v tomto pořadu svoje zastoupení (Pavel Herbrych, Dana Beranová, Václav Teslík).

VÍTE,ŽE ...

-Noviny Jičínka otiskly na přelomu roku recenzi Evy Jebavé na almanach Striptýz duše (I.část v sobotu 29.12.2001, II.část 31.12.2001, III.část 3.1.2002)

-Šárka Kubátová z Lomnice nad Popelkou vydala sbírku vlastní poezie, (účastnila se i literárních soutěží ve Varnsdorfu, kde její poezie vyšla ve sborníku vybraných prací), jedná se o studentku liberecké fakulty.

- Zlata Zákoutská uveřejnila svoje verše v novopackém Achátu (leden 2002).

- V edici Historie vyšla brožurka LIS 2000, kde je zmapována historie našeho spolku v roce 2000. Prosím všechny, kteří by mohli doplnit údaje o uveřejněných člancích, event. další údaje, nechť tak učiní na adresu v tiráži Kobry.

RICHARD MEDEK NAD VĚCÍ

2. ledna 2002 byl hostem půlnočního pořadu NAD VĚCÍ ČRo 1 - Radiožurnálu současný vedoucí jedné produkční skupiny České televize Richard Medek - člověk, který ve svém životě prošel již řadou tvůrčích povolání: Pracoval na Dobrém ránu TV Nova, byl ředitelem rádia Nová alfa, jako hudebník hrál s Krausberry a mnohé další aktivity má na svém kontě tento, jak o sobě sám říká, turnovský rodák z Rovenska pod Troskami.

Richard Medek ve svých 40 letech napsal autobiografický román s názvem Železná panna. V průběhu rozhovoru zveřejnil myšlenku, že dle jeho názoru nemá cenu psát román, který není autobiografický, protože on v tom vidí určitou nepoctivost v přístupu ke čtenáři. Nicméně zároveň připustil, že pokud píše o svém životě, znamená to, že se odhaluje a je snadno napadnutelný a zranitelný (Nečetl jsem už něco podobného v úvodu nějakého almanachu?). Mimo to považuje pan Medek čtyřicítka za věk, kdy se cosi významného v životě láme (co ty na to, Václave?), a připouští, že i to možná byl jeden z důvodů vzniku jeho románu.

V rámci bloku telefonických dotazů se mi podařilo prokousat se skrz přečpané linky až do pořadu. Ve svém telefonátu jsem mimo jiné zmínil existenci LIS a

poukázal na paralelu s našim novým almanachem v názoru pana Medka na odhalování duše.

Nakonec mi jen o vlásek unikl samotný exemplář románu Železná panna. Když měl pan Medek vybrat jednoho z telefonujících, který získá darem jeho novou knihu, poznamenal, že by si to asi zasloužil ten pán z Literárního spolku z Jičína, ale nakonec dal přednost paní Jitce z Turnova, která uhodila na jeho strunu dotazem ohledně jejich společného rodiště. Nedostal jsem tedy nakonec nic. Nevadí. Stejně jsem mu na oplátku poslal výtisk našeho almanachu. To má za trest. **Děda**

BASTARDIÁDA

Petr Veselý

Žádná tajná spiknutí
žádná bratrstva z katakomb
ale absence ŘÁDU
umožňuje neřád
pak už jde všechno samo
stačí když vrchní bastard zavězí
láska a pravda zvítězí
nad LÁSKOU a PRAVDOU
a ostatní bastardi vědí
že přišel jejich vytoužený temný
den
požehnaný zákonem
že nekoná se odplata
za svinstva minulá
lež novým se dává zelená
kontinuita neřádů je nezbytná
by náhodou chaos nenastal

Ó bratříčku jak zbité a ubohoucké
je české stádečko
tupí beránci
a ten který je na kříži
nemůže spráskat zbabělé ovce
neboť má přibité ruce

Nezoufej bratříčku
kolikrát už viděli jsme
smečky vlků chlemtat krev
nevinných
nevinných ?

však často vinných
vinných svou slabostí
sebezáchovnou otupělostí
a zase jen tupě bečí
jak vlci jim žerou budoucnost
stříhají je z vlny až do masa
se skloněnou hlavou poslouchají
jak vůdci smečky vlků jim
pragmaticky
vysvětlují že na ovčí trable
je vlk nejlepší lék!

Zkurvený bastardi tvrdí
že kecy o zelených pastvinách
a silných ovčáckých psech
je hnusnej populizmus
se kterým se daleko nedostaneme
(vlci určitě ne!)

Dosti však bratříčku obrazů
jinotajů a běhů okolo horké kaše
Pravda která vítězí
není na prezidentské standartě
ta pravda nám říká že česká země
té naší milované svaté země
se zmocnili bastardi
že mají velké huby a kamenná
srdce
a uprostřed svých drzých čel
nosí terče pro naši svatou nenávist

AFORISMY PAVLA VYDRY

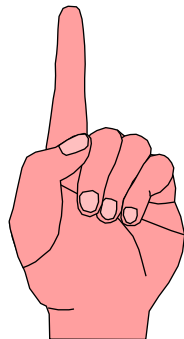
Samostatnost je, když děláte chyby bez přičinění ostatních ...

Zakoupením ventilátoru vyhazujete peníze do
vzduchu ...

Talentovaný člověk dělá všechno talentovaně. I
hlouposti ...

Největší hrany vznikají u kulatého stolu ...

Když vzplanou rodinné hádky, zpravidla uhasíná
rodinný kb ...



Když kopeš jámu jinému, dej pozor, abys nenarazil na kabel vysokého
napětí ...

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3.

Číslo 1.

Leden 2002.